Ankenævnet for Forsikring

933/14

Den 5. februar 2014 blev i sag nr. 84.996:

xxxx xxxxxx
xxxxxxxxxxx x
xxxx xxxxxxx

mod

Ace Europe
v/Crawford & Company Denmark
Lergravsvej 59, 1. sal
2300 København S

afsagt

k e n d e l s e :

Forsikringstageren har ulykkesforsikring i Ace Europe v/Crawford & Company Denmark. Han klager ved sin advokat over, at selskabet har afvist at udbetale méngodtgørelse for et anmeldt ulykkestilfælde, hvor han slog ryggen og knæet. Ulykken skete i arbejdstiden.

Selskabet har afvist at udbetale méngodtgørelse med henvisning til, at de varige følger efter ulykkestilfældet ikke svarer til en méngrad på mere end 5 %. Selskabet påpeger endvidere, at dette er i overensstemmelse med Arbejdsskadestyrelsen og Ankestyrelsens afgørelser.

På Arbejdsskadestyrelsens foranledning blev klageren undersøgt af en neurolog, der udarbejdede en speciallægeerklæring af 18/ 2011, hvoraf bl.a. fremgår:

"**KONKLUSION**
56-årig mandlig blikkenslager og VVS, som siden ungdommen har været i behandling for juvenil myoklon epilepsi med anfald ca. årligt Har tidligere haft flere faldtraumer og i 1974 brækket højre underben, dog ingen sequelae.

1989: Brækket venstre fodled med sequelae i form af slidgigt og lette smerter.

2004: Slået højre knæ mod tag med efterfølgende meniskskade og operation og arbejdsskadesag afgjort med 5 % mén erstatning.

2. 84.996

2006: Anfald, hvor skadeslidte slår ryggen i radiator og pådrager sig fraktur af L3-L5. Behandles med korset.

2007: Konstateret osteoporose, medicinsk behandlet.

D. 01.09.10 under arbejde med montering af vask falder skadeslidte på skammel og slår ryg mod stilladsplade og samtidig vrider om på højre knæ.

I forbindelse med faldet smerter i højre knæ og ryg, men gør arbejdet færdigt. Tager næste dag på arbejde, men må sygemelde sig d. 03.09.10 grundet tiltagende smerter, hvorfor skadeslidte kontakter egen læge og henvises fra denne til såvel … Sygehus, Ortopædkirurgisk Afd. samt Afd. M, … . Skadeslidte får konstateret slidgigtsgener i højre knæ samt at ledbånd er forstrakte på højre knæ.

Ved røntgen af ryggen konstateres fraktur af Th7 med sammenfald. Nytilkommen efter sidste CTskanning i 2007.

Aktuelt klager skadeslidte over smerter i ryggen med udstråling under begge skulderblade til brystkasse. Har svært ved at vende sig i sengen og vågner med smerter i ryggen. Endvidere klager over højre knæ låser, specielt om morgenen.

Skadeslidte kan ikke stå i længere tid og har sværere ved at klare fysiske funktioner over længere tid. Kan ikke løfte og er fra Endokrinologisk Afd. M, … frarådet fortsat arbejde på byggepladser.

Objektivt findes udtalt kyfose torakalt, affladet lænd samt direkte ømhed ved palpation over Th7. Der angives ømhed ved palpation medialt på højre knæ samt skurren ved anslag af patella. Skadeslidte findes derudover i øvrigt neurologisk intakt.

Skadeslidte har svær osteoporose med sammenfald af flere ryghvirvler og har efter faldtraume d. 01.09.10 yderligere pådraget sig sammenfald af Th7.

Skadeslidte havde ved faldtraume i 2004 pådraget sig højresidig knæskade, som han efterfølgende tilkendes en 5 % ménskade på.

Ved faldtraume 2010 pådrager skadeslidte sig yderligere vridtraume af højre knæ med deraf følgende tendens til aflåsning og smerter på indersiden af højre knæ.

Skadeslidte fortsat sygemeldt og fra Endokrinologisk Afd. M, … frarådet fortsat at arbejde på byggepladser.

Skadeslidte vil ikke kunne klare fysisk hårdt arbejde med løft eller risiko for faldtraumer."

Af Arbejdsskadestyrelsens afgørelse af 1/2 2012 fremgår bl.a.:

"Sagens oplysninger

I oplysningerne står, at du i forbindelse med dit arbejde som VVS'er faldt ned på ryggen, samtidig med at du slog dit højre knæ.
Ifølge oplysningerne arbejdede du på et renoveringsprojekt, hvor der var gravet ud i gulvniveau, for at kunne efterisolere.

I den forbindelse var der placeret et bræt på en skammel. Brættet fungerede som gangbro mellem udgravningen og huset. Du faldt over denne skammel, og faldt baglæns over på brættet/pladen, hvor du slog ryg og højre knæ.

Det fremgår af de lægelige akter, at du i dag har gener i højre knæ i form af låsningstilfælde i knæet om morgenen og når du er træt samt smerter på indersiden af højre knæ.

Du er tidligere i 2004 pådraget dig meniskskade i højre knæ (din 01- sag), hvorefter du er tilkendt 5 procent i mén. Du har ved undersøgelse i 2010 fået konstateret slidgigtsgener i højre knæ.

Du klager endvidere over følger efter Th7 knoglebrud i form af smerter i begge sider ud under skulderbladene.

Ved den lægelige undersøgelse er der konstateret, ømhed over brudstedet uden større bevægeindskrænkning med finger-gulv-afstand på 3 cm. Røntgen har vist fraktur af Th7 med nytilkommen sammenfald.

Det er oplyst, at du forud for aktuelle skade også havde rygsmerter med påvist svær osteoporose i 2007 (knogleskørhed).

Det er oplyst, at du blev sendt af kommunen til … VVS, hvor du arbejdede frem til aktuelle skade. Efter skaden blev du sygemeldt og efterfølgende fyret den 10. september 2010.

Inden din ansættelse i … VVS var du i 2007 i praktik og i oktober 2008 til marts 2009 i jobtræning gennem kommunen.

Anerkendelse

Afgørelse
Vi har anerkendt den anmeldte ulykke som en arbejdsskade efter arbejdsskadeloven.
(Lov om arbejdsskadesikring § 6, stk. 1)

Begrundelse
Du har under dit arbejde som VVSér været udsat for en ulykke. Vi vurderer, at skaden i form af slag mod ryg og knæ er forårsaget af, at du faldt over en skammel.

Varigt mén

Afgørelse
Vi vurderer, at dit mén efter arbejdsskaden er mindre end 5 procent. Det betyder, at du ikke får udbetalt nogen godtgørelse for varigt mén.
(Lov om arbejdsskadesikring § 18, stk. 1 og 2)"

Klageren var utilfreds med Arbejdsskadestyrelsens afgørelse, hvilket han meddelte ved brev af 7/3 2012. Af brevet fremgår bl.a.:

"**Klage over afgørelsen af varigt mén.**
Efter at have modtaget Deres afgørelse, har jeg gennemlæst den og har i den forbindelse flere punkter, som jeg er noget forundret over.

Ved gennemgangen af deres materiale, undre jeg mig over, at man ikke har indhentet oplysninger fra osteoporose afd. på … . Jeg mener, at dette er MEGET relevant for den endelige

afgørelse, da disse oplysninger derfra skal sammenlignes med de oplysninger, der er fra den uvildige læge. Der forelægger bl.a. røntgenbilleder, resultat af skanninger af ryggen m.m. det fremgår heller ikke af den uvildige læges tekst, hvor meget ryggen er faldet sammen omkring det sidste sammenfald, og dette mener jeg har meget stor betydning for sagen.

Jeg har ved de sidste undersøgelser på osteoporoseafd. fået at, vide at jeg skal undgå at dreje i ryggen, når jeg skat foretage mig noget, men skal dreje hele kroppen, da det ellers kan forværre sammenfaldet i ryggen. Samtidig fremgår det også, at jeg kun må løfte 3 kg., dette er ikke meget!!

Gennem det sidste 3/4 år har jeg også haft problemer med vejrtrækningen, når jeg skal bukke mig ned for få sokker eller sko på. Jeg har været til egen læge, og han har konstateret at sammenfaldet har betydet, at der er mindre plads til lungerne, og at de bliver presset sammen, når jeg bøjer mig. Jeg har fået bekræftet dette på … .

Jeg har telefonisk henvendt mig til Dem for at fortælle, at jeg har mange smerter omkring brudstedet, og derfor undrer det mig, at De ikke har rettet henvendelse til mig vedrørende de mange smerter, som jeg har fået ved det sidste sammenfald. Det er værst om natten, hvor jeg tit må tage smertestillende tabletter for at bare at få lidt søvn. Der kan også opstå store smerter, når jeg vender mig i sengen, idet jeg så vrider i rygsøjlen, og dette er jeg jo netop blevet frarådet. Jeg kan ikke ligge på ryggen på hårdt underlag, da jeg så straks får meget ondt ved sammenfaldet. Jeg har altid før kunne ligge på ryggen uden problemer. Af kravene til at få godtgørelse fremgår det, at følgerne efter skaden ikke bliver bedre normalt 3-12 måneder efter skaden. t den forbindelse er smerterne netop tiltaget igennem det sidste 3/4 år. Smerterne stråler ud fra brudstedet og ud mod armene under skulderbladene. Jeg har fået at vide, at jeg skal undgå at falde forover – krumrygget - da dette bare vil give mig gener senere, må flere gange har mine nærmeste sagt, at jeg netop har tilbøjelighed for dette, da smerterne dermed er mindre, men de forsvinder ikke!! Når jeg selv er blevet opmærksom på at jeg er foroverbøjet, og retter ryggen fremkommer der en knæk lyd i ryggen og der fremkommer store smerter.

Før denne sidste skade, havde jeg ikke så mange smerter i ryggen, som jeg har fået efter den nye skade. Før i tiden sov jeg godt om natten, men efter er det som tidligere nævnt, væsentligt mindre jeg får sovet om natten, og må da også imellem tage en lur i løbet af dagen for at komme den manglende søvn til gode."

Ved brev af 6/11 2012 meddelte Ankestyrelsen klageren, at han ikke havde ret til godtgørelse for varigt mén.

I brev af 29/8 2013 vedlagt klageskemaet har klagerens advokat bl.a. anført:

"PÅSTAND:
Indklagede tilpligtes at anerkende, at klager ikke forud for ulykken den 1. september 2010, havde nogen forudbestående lidelser, som skal have indflydelse på fastsættelsen af méngraden.
…
Henset til at det er klagers opfattelse, at Ankestyrelsens afgørelse er forkert, er der søgt om fri proces til at indbringe spørgsmålet for domstolene.

5. 84.996

Som bilag … fremlægges speciallægeerklæring af 18. juli 2011. Af speciallægeerklæringen fremgår det, at ulykken i 2010 har forværret klagers tilstand væsentligt. Der er således intet grundlag for at afvise dækning."

Dertil har selskabet i brev af 16/9 2013 til nævnet bl.a. bemærket:

"**Begrundelse for at fastholde afgørelsen**
Forsikringen berettiger til erstatning for følger efter et ulykkestilfælde. Forsikringen dækker udelukkende de direkte følger efter ulykkestilfældet, idet forsikringen ikke berettiger til erstatning for forudbestående lidelser, jævnfør vilkårenes punkt 4.4, samt for sygdom, jævnfør vilkårenes punkt 9.1 og forværring af følgerne af et ulykkestilfælde, der skyldes tilstedeværende eller tilfældig tilstødende sygdom, jævnfør vilkårenes punkt 9.1.3.

Det er vores opfattelse, at de tilstedeværende gener i højre knæ og i ryggen ikke er en direkte følge efter ulykkestilfældet, men en følge af en tidligere skade i højre knæ og en konstateret osteoporose (knogleskørhed). De beskrevne læsioner er følger af tidligere læsioner eller bestående sygdom - det samlede nyopståede mén vurderes til at være væsentligt under 5 %, hvorfor der ikke kan udbetales erstatning fra forsikringen.

Vi har i vores vurdering lagt vægt på, at de beskrevne gener er følger efter tidligere læsioner (forudbestående lidelser) og sygdom og derfor ikke berettiger til erstatning fra forsikringen. Samtidig gør vi opmærksom på, at både Arbejdsskadestyrelsen og Ankestyrelsen har vurderet tilsvarende i sagen - méngraden efter ulykkestilfældet til mindre end 5 %.

Konklusion
Crawford & Company fastholder på vegne af ACE European Group, at de direkte følger efter ulykkestilfældet er mindre end 5 %, da forsikringen ikke berettiger til erstatning for forudbestående lidelser og sygdom."

Nævnet har fået forelagt sagens bilag.

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"**4.0 VARIGT MEN**

4.1 Forsikringen yder godtgørelse for varigt mén på mellem 5 og 100 % som følge af et ulykkestilfælde indtruffet i forsikringstiden.

4.2 Fastsættelsen af méngraden sker på baggrund af den méntabel, som Arbejdsskadestyrelsen anvender på ulykkestidspunktet.

4.3 Hvis skaden ikke er anført i Arbejdsskadestyrelsens méntabel, fastsættes méngraden under hensyn ti skadens medicinske art og omfang og de forvoldte ulemper i forsikredes personlige livsførelse. Der tages ikke hensyn til forsikredes erhverv og sociale situation.

4.4 Varigt mén, der var til stede på tidspunktet for ulykkestilfældet, berettiger ikke til godtgørelse. Et bestående varigt mén kan derfor ikke bevirke, at méngraden fastsættes nøjere, end hvis dette ikke havde været til stede.

4.5 Fastsættelse af méngraden sker, når det er muligt at bedømme det varige mén, dog senest 3 år efter ulykkestilfældets indtræden.

4.6 Forsikrede har dog mulighed for på et tidligere tidspunkt at få udbetalt en á conto godtgørelse svarende til det varige mén, som det på dette tidspunkt står klart, at forsikrede vil lide.

4.7 Godtgørelsen udgør en procentdel af den fastsatte forsikringssum svarende til den fastsatte méngrad. Méngraden kan *ikke* overstige 100 %. Størrelsen af forsikringssummen afhænger af, om det varige mén udgør mellem 5 % og 50 % eller, om det varige mén udgør mellem 51 % og 100 %.

…

9.0 HVAD DÆKKER FORSIKRINGEN IKKE

9.1 Sygdom

9.1.1 Enhver sygdom og udløsning af latente sygdomsanlæg, selvom sygdommen er opstået eller forværret som følge af et ulykkestilfælde.

9.1.2 Ulykkestilfælde, der indtræder som følge af sygdom.

9.1.3 Forværring af følgerne af et ulykkestilfælde, der skyldes en tilstedeværende eller tilfældig tilstødende sygdom.

9.1.4 Enhver sygdom og udløsning af latente sygdomsanlæg, selvom sygdommen er opstået eller forværret ved et ulykkestilfælde

9.1.5 Følger af lægelig behandling, som ikke er nødvendiggjort af et af forsikringen omfattet ulykkestilfælde."

Nævnet udtaler:

Efter sin gennemgang af sagen - herunder de lægelige oplysninger om klagerens gener - finder nævnet ikke grundlag for at kritisere selskabets afgørelse, hvorefter de varige følger efter det anmeldte ulykkestilfælde svarer til en méngrad på mindre end 5 % - hvilket er i overensstemmelse med Arbejdsskadestyrelsens og Ankestyrelsens afgørelser.

Nævnet kan derfor ikke pålægge selskabet at udbetale méngodtgørelse.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

_____

Klageren får ikke medhold.

Svend Bjerg Hansen

Udskriftens rigtighed bekræftes

Kim Sparlund